

Mens kommunen ifølge 1941-loven kun kunne yde huslejetilskud i indtil 2 år til personer, der blev husvilde som følge af saneringsarbejder på de i loven omhandlede grunde, og som på grund af utilstrækkelige indtægter ikke kunne skaffe sig anden passende bolig, fastsætter den foreliggende lov et tidsrum af indtil 5 år efter fraflytningen, dog ikke udover 31. marts 1958, til ydelse af sådanne tilskud.

Endelig gøres forskellige bestemmelser i byggestøtteloven (lovbekendtgørelse nr. 288 af 14. juni 1951) anvendelige på lån efter den foreliggende lov. Bestemmelserne går bl. a. ud på, at finansministeren bemyndiges til at udstede statsobligationer i det omfang, hvori lån ydes, og at Kongeriget Danmarks Hypotekbank får overladt den kasse- og regnskabsmæssige side af låneordningen. Fremgangsmåden ved ansøgning om statslån bliver den samme som i den øvrige byggestøttelovgivning.

Løvrigt vil ifølge bemærkningerne til lovforslaget statslån i det omfang, som det vil være muligt, blive ydet efter reglerne i den gældende byggestøttelov, så at den foreliggende lov kommer til anvendelse dels med hensyn til byggeri af rene forretnings- og erhvervsjendomme, dels med hensyn til beboelsesejendomme af en karakter, som ikke vil kunne opnå almindelige byggestøttelån.

Ved fremsættelsen af lovforslaget betonedes *indenrigs- og boligministeren*, at lovforslaget ikke vedrørte sanering i almindelighed, men alene var et forslag om genopbygning af den resterende del af Adelgade-Borgergade-kvarteret. Ved forslaget var der ikke taget stilling til, hvorledes reglerne om offentlig støtte til genopbygning af saneringskvarterer i almindelighed burde udformes. I overensstemmelse med saneringskommissionen havde indenrigs- og boligministeren ment, at et forslag fra Københavns kommune om også at få tilvejebragt hjemmel til sanering af et område mellem Klerkegade og Sølvgade og et område på Vesterbro måtte vente, navnlig fordi der ikke var udarbejdet og godkendt nogen saneringsplan for disse områder. Ministeren så gerne, at hans lovforslag blev henvist til samme udvalg, som behandlede det af ham tidligere fremsatte lovforslag om ændringer i byggestøttelovgivningen (vedrørende hovedstadsområdet) (se side 450), idet dette forslag indeholdt regler om udligning mellem kommunerne i hovedstadsområdet af udgifterne til huslejetilskud, og Københavns magistrat havde i den nævnte skrivelse udtalt ønske om,